

صحنه‌ای از باله افسانه آفرینش

ملیک اصلانیان

«سازمان بالله ملی ایران» با بروی سخنه آوردن این اثر نشان داد که می‌تواند در ارائه آثار تازه و مدرن نیز کار کند. و به تعبه‌های تازه‌تری دست بزند. «روبرتوما» که از همکاران «الوریس بزار» است و سالها در کار او به کار برداخته است، طراحی این باله را بر عهده دارد.

استفاده از سولیست‌ها و طراحان خارجی، بطورکلی کار بسیار شایسته و درستی است، ولی باید دید که در کجا می‌توان از آنها استفاده کرد. در طراحی این باله، به وسیله «روبرتوما»، رنگ شرقی و فضای افانه‌ای به چشم نمی‌خورد و بیشتر از حرکات مدرنی استفاده شده است که احساس آهنگاز و افانه را بهینه‌های منتقل نمی‌کند.

تلاش سازمان بالله ملی ایران قابل تقدیر و ستودنی است و همانطور که گفتیم درمجموع موفقیت‌آمیز است اما به نظر می‌رسد که تمرين کافی برای این باله وجود نداشته است و در تیجه حرکات قدری ضعیف بنظر می‌رسد و رقیندگان به‌هنگام اجرای حرکات کمی سخت‌تر دچار لرزش می‌شوند. در دکور و لباس‌های «افسانه آفرینش» نیز نقاط ضعیی به‌چشم می‌خورد که از شرحش در می‌گذریم. «افسانه آفرینش» در مجموع بخصوص

باله «افسانه آفرینش»، از برنامه‌هایی است که برای نخستین بار در آغازین جمیعنی فصل هنری قالار رود کمی بروی صحنه آمده است. موسیقی این باله بوسیله «اماونویل ملیک اصلانیان» نوشته شده و داستان آن برداشتی است از افسانه‌های کهن ایران. این نخستین بار است که از چنین افسانه‌ای برای باله استفاده می‌شود و نیز اولین باله ایرانی است که طراحی مدرنی دارد.

مسئله قابل توجه در مورد این باله «موسیقی» آن است. استفاده از اثر یک آهنگاز ایرانی، بخصوص که این اثر با ارزش و شایسته باشد، بمعراتب بهتر از به کار گیری قطعات معروف و تکرار شده است که بارها مورد استفاده قرار گرفته است. این بدان معنی نیست که از آثار بر جسته و تثیت شده‌ای که برای باله نوشته شده است و در مراسر دنیا مورده بهره‌برداری قرار می‌گیرد، استفاده نشود. بلکه مقصود اینست که در کنار اجرای این گونه آثار باید به کارهای تازه‌تر و تجربه اندوزشی نیز دست زد و مثلاً بجای تکرار چندین بار برنامه‌های تکرار شده خارجی، از آثار سازندگان ایرانی استفاده کرد.

موسیقی باله «افسانه آفرینش»، جدی و قابل توجه است. این اثر فضای ایرانی دارد و از ارکستراسیون خوب و سنگینی برخوردار است.

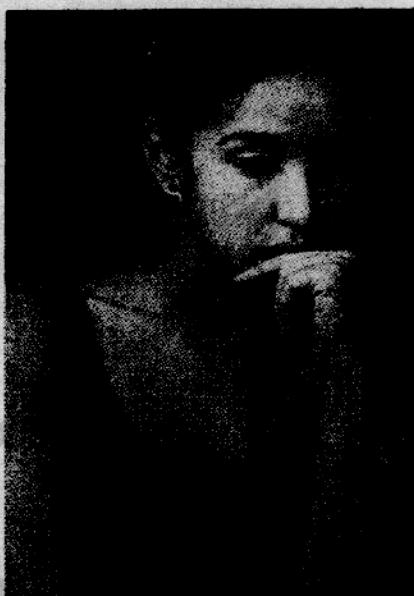
استفاده «ملیک اصلانیان» از آواز جمعی بسیار بجا و زیبا و واجد تاثیری فراوان است.

«ملیک اصلانیان»، در ۱۲۹۴ در تبریز متولد شده و تصمیلات خود را از ۱۸ سالگی در «هامبورک» آغاز کرده است و پس از به‌پایان رساندن رشته پیانو در کرواتوار «هامبورک» به برلن سفر کرده و کار خود را در رشته‌های آهنگسازی، رهبری و نوازندگی ادامه داده است. وی پس از بازگشت به ایران مطالعه در اطراف موسیقی ایرانی را آغاز کرده و تاکنون قطعات بسیاری نوشته است که از میان آنها می‌توان از باله «پروانه»، «گلباشک»، «لرچ و قرانه»، چندین قطعه برای پیانو و «افسانه آفرینش» نام برد.

به مخاطر موسیقی دلپذیر ، مهیج و پرمایه
آن ، اثری قابل قبول بدمدار می‌رود .

بازگشت «هایده»

«هایده چنگیزیان» رقصنده ایرانی
که سالها از ایران دور بوده ، بار دیگر
به ایران بازگشته است .
نخستین برنامه‌ای که هایده در آن
شرکت خواهد کرد باله «فندق شکن»
از «پیتر چایکوفسکی» است که بوسیله

هایده چنگیزیان

سازمان باله ملی ایران اجرا می‌شود .
«هایده چنگیزیان» در ۱۵ سالگی برای
ادامه تحصیل به اروپا رفت و نخست در
دانشرا白衣الی باله شهر کلن در آلمان به
تحصیل برداخت و موفق به گرفتن دبلم از این
موسسه شد . پس از آن دو سال در لئنستگراد
به کار در زمینه باله و فرآگیری رشته
علمی باله پرداخت و پس از به پایان
رساندن این رشته بار دیگر به آلمان بازگشته
است . آن را در فرانکفورت زیر نظر استاد باله
آمریکائی «تاد بالندر» که از شاگردان
«جرج بالانشین» بوده است ، ۳ سال به
کار و تمرین برداخت و در باله‌های : ژیول ،
فندق شکن ، چند قطعه از «دونیزنسی» ،

ماندارین معجزه‌گر ، از «بلا بار توک» ،
چرخش زمان اثر «لوکاس فوس» ، همراه
با اشعاری از کافکا و نیچه ، و سفونی
شماره ۵ ماهلر ، شرکت کرد .

از دیگر طراحانی که «هایده» با
آنها کار کرده است می‌توان از :

«آندره تروال» طراح رقص سولیست
اول باله برلین و «جون نوی‌مایر» طراح
آمریکائی که سالها سولیست «جان کرانکو»
بوده است ، نام برد .

«هایده» در کنار «جون نوی‌مایر»
در باله‌های «پرنده آتشین» اثر «استرا-
وینسکی»، «کنستو براندنبورک» اثر «باخ»
صورت کلاسیک و نیز با اجرای الکترو-
نیک - و قطعات دیگری از «آنتون ویرن»
و دیگران شرکت داشته است .

«هایده چنگیزیان» امیدوار است ،
پتواند از تمریناتی که به سبب همکاری
با طراحان و استادان خارجی بدست آورده
است ، در ایران به بهترین شکل استفاده
کند .

او معتقد است که «سازمان باله ملی
ایران» ، سازمان جوانی است که امید
بسیار را بر می‌انگیزد . کار و تلاش این
گروه می‌تواند تمریبخش و با ارزش باشد .